

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaken nrs. 08/4143 en 08/4147 van de rechtbank
's-Gravenhage van 7 augustus 2008 in de gedingen tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 26 juli 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om verlenging van de geldigheidsduur van een aan hem verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd afgewezen en deze vergunning met ingang van 11 april 2006 ingetrokken.

Bij onderscheiden besluiten van 11 januari 2008 heeft de staatssecretaris het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 7 augustus 2008, verzonden op 12 augustus 2008, heeft de rechtbank 's-Gravenhage het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 9 september 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris is in de gelegenheid gesteld een verweerschrift in te dienen.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. S.P.M. Zwinkels, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers
lid van de enkelvoudige kamer

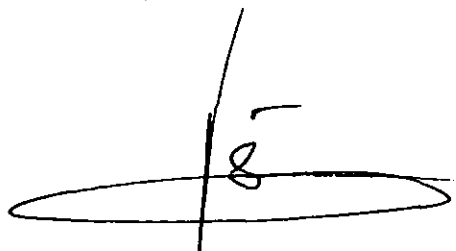
w.g. Zwinkels
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 14 oktober 2008

309.

Verzonden: 14 oktober 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line across the middle, and a large, stylized 'S' or 'V' shape on the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

UITSPRAAK
ingevolge artikel 8:77 Algemene wet bestuursrecht

Reg.nr : AWB 08/4143 en 08/4147 BEPTDN

Inzake : eiser, V-nummer woonplaats
kiezende ten kantore van zijn gemachtigde, mr. M. de Bluts,
advocaat te Zoetermeer

tegen : de Staatssecretaris van Justitie, verweerder, gemachtigde
mr. T. Hartsuiker, ambtenaar ten departemente.

I. PROCESVERLOOP

1. Eiser, geboren op en van Egyptische nationaliteit, verblijft sedert 7 april 2006 als vreemdeling in Nederland.
2. Bij schrijven van 16 februari 2007 heeft hij een aanvraag ingediend tot verlenging van de geldigheidsduur van zijn verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van de Vreemdelingenwet (Vw) 2000, met als doel "verblijf bij partner Op deze aanvraag is door verweerder op 26 juli 2007 afwijzend beslist. Tevens heeft verweerder bij besluit van dezelfde datum de eerder verleende verblijfsvergunning ingetrokken met ingang van 11 april 2006. Eiser heeft tegen beide besluiten bezwaarschriften ingediend. Bij afzonderlijke besluiten van 11 januari 2008 heeft verweerder de bezwaren ongegrond verklaard.
3. Bij schrijven van 5 februari 2008 heeft eiser tegen beide besluiten beroep ingesteld bij de rechtbank. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken ingezonden en een verweerschrift ingediend.
4. De openbare behandeling van de beroepen heeft plaatsgevonden op 26 juni 2008. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door mr. R.E. Peeters, kantoorgenoot van zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn gemachtigde. Tevens was ter zitting aanwezig

II. OVERWEGINGEN

1. Eiser stelt dat verweerder ten onrechte zijn oordeel, dat eiser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd met als doel verblijf bij partner, heeft gehandhaafd. Voorts stelt eiser dat verweerder

zijn eerder verleende verblijfsvergunning, met als doel verblijf bij partner, niet had mogen intrekken. Daartoe heeft hij, kort samengevat, aangevoerd dat verweerder er ten onrechte vanuit gaat dat er tussen hem en referent geen sprake is van een duurzame exclusieve relatie.

2. Verweerder stelt zich onder verwijzing naar de ingediende stukken op het standpunt dat eiser niet voor de gevraagde vergunning in aanmerking komt.

3.1 Ingevolge artikel 19 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) kan de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd worden ingetrokken op de gronden bedoeld in artikel 18, eerste lid, met uitzondering van onderdeel b.

3.2. Ingevolge artikel 18, eerste lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 kan een aanvraag tot het verlengen van de geldigheidsduur van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 worden afgewezen indien niet wordt voldaan aan de beperking waaronder de vergunning is verleend of een voorschrift dat aan de vergunning is verbonden.

3.3. In paragraaf B1/5.3.1. van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000) is onder meer bepaald dat de vergunning wordt ingetrokken, indien niet wordt voldaan aan de beperking waaronder de vergunning is verleend of een voorschrift dat aan de vergunning is verbonden, tenzij bij het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000) of in de toepasselijke materiehoofdstukken van de Vc anders is bepaald.

3.4. Ingevolge artikel 3.13, eerste lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000) wordt de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Wet, onder een beperking verband houdend met *gezinshereniging of gezinsvorming, verleend aan het in artikel 3.14 genoemde gezinslid van de in artikel 3.15 bedoelde hoofdpersoon*, indien wordt voldaan aan alle in de artikelen 3.16 tot en met 3.22 genoemde voorwaarden.

3.5 Ingevolge artikel 3.14, eerste lid, aanhef en onder b, van het Vb 2000 wordt de verblijfsvergunning, bedoeld in artikel 3.13, eerste lid, verleend aan:

de vreemdeling van achttien jaar of ouder, die met de hoofdpersoon een duurzame en exclusieve relatie onderhoudt, waarin de partners:

- 1°. niet tot elkaar in een zodanig nauwe relatie staan dat die naar Nederlands recht een huwelijksbeletsel zou vormen, en
- 2°. ongehuwd zijn en geen in Nederland geregistreerd partnerschap zijn aangegaan, tenzij het huwelijk door wettelijke beletselen, waarop geen invloed kan worden uitgeoefend, niet is ontbonden.

3.6 Ingevolge artikel 3.17, aanhef en onder a van het Vb 2000, wordt de verblijfsvergunning, bedoeld in artikel 3.13, eerste lid, verleend, indien de vreemdeling en de hoofdpersoon samenwonen en een gemeenschappelijke huishouding voeren.

3.7 In paragraaf B2/4.9 van de Vc 2000 is onder meer bepaald dat de vreemdeling en de persoon bij wie deze wil verblijven feitelijk moeten samenwonen en een gemeenschappelijke huishouding moeten voeren. Zij

dienen ook naar buiten toe, bijvoorbeeld naar de werkgever, de belastingdienst en het ziekenfonds, hetzelfde adres te voeren. Daarnaast dienen de vreemdeling en de persoon bij wie deze wil verblijven op hetzelfde adres in de GBA te staan ingeschreven.

3.8 Volgens paragraaf B2/4.2 van de Vc 2000 wordt een aanvraag afgewezen indien sprake is van een schijnrelatie. Dit is een relatie "die wordt aangegaan met als enig oogmerk een vreemdeling die nog niet (of niet meer) over een verblijfsrecht in Nederland beschikt alsnog een verblijfsrecht te verschaffen."

Aanwijzingen dat sprake is van een schijnrelatie zijn onder meer:

- verklaringen van de betrokken partners, samen of afzonderlijk, waaruit de intentie van een schijnrelatie blijkt, of waaruit tegenstrijdigheden zijn af te leiden, die een dergelijke conclusie rechtvaardigen;
- betrouwbare verklaringen van derden; en
- de vaststelling bij proces-verbaal dat de betrokken partners niet samenwonen of geen gemeenschappelijke huishouding voeren.

4.1 Verweerder heeft in het bestreden besluit de nadruk gelegd op het feit dat eiser geen duurzame en exclusieve relatie heeft met referent als bedoeld in artikel 3.14 van het Vb 2000. De rechtbank begrijpt evenwel uit de inhoud van het bestreden besluit en het primaire besluit in onderlinge samenhang gelezen, alsmede uit het verhandelde ter zitting, dat eiser wordt tegengeworpen geen gemeenschappelijke huishouding te voeren met referent als bedoeld in artikel 3.17 van het Vb 2000.

Blijkens het hiervoor weergegeven beleid (B2/4.2 van de Vc 2000) is het niet voldoen aan het vereiste van een gemeenschappelijke huishouding een contra-indicatie voor het aannemen van een duurzame en exclusieve relatie. De rechtbank is van oordeel dat verweerder reeds vanwege het feit dat eiser niet voldoet aan de in artikel 3.17 van het Vb 2000 gestelde eis, op goede gronden de verblijfsvergunning van eiser heeft ingetrokken per 11 april 2006 en de gevraagde verlenging van de verblijfsvergunning heeft afgewezen. Hierbij is het volgende van belang.

4.2 Eiser en referent verblijven beiden in de woning van de ouders van referent (tevens de oom en tante van eiser). Deze woning bevat onder meer drie slaapkamers en een woonkamer. Eiser en referent slapen naar eigen zeggen tezamen in één van de slaapkamers. De zuster van referent slaapt op een andere slaapkamer. Indien de andere zuster van referent bij hen logeert, verblijft die op hun kamer en overnachten eiser en referent in de woonkamer. Eiser en referent wonen derhalve in dezelfde woning, samen met de ouders van referent, alsmede met één - en soms twee - zusters van referent. Binnen het geschetste gezinsverband nemen eiser en referent niet een aparte positie in ten opzichte van de overige leden van het samenlevingsverband. Evenmin is gebleken van het bestaan van een mate van zorg tussen eiser en referent die niet zou bestaan tussen of ten opzichte van de andere leden van de gemeenschappelijke huishouding van de ouders van referent. Ook van een wederzijdse verzorging die duidt op een gemeenschappelijke huishouding is niet gebleken. Eiser en referent hebben geen gemeenschappelijke bankrekening en evenmin is gebleken van een andere kenbare vorm van financiële verstrengeling. Het enige dat in dit verband naar voren is gebracht, is de ziektekostenverzekering die eiser en referent gezamenlijk hebben afgesloten. Met verweerder acht de rechtbank

dit onvoldoende om van het voeren van een gemeenschappelijke huishouding in het kader van een duurzame en exclusieve relatie te kunnen spreken.

4.3 Eiser heeft een beroep gedaan op artikel 8, eerste lid, van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM). Hierin is - voor zover hier van belang - bepaald dat een ieder recht heeft op respect voor zijn familie- en gezins-leven ("family life"). Ingevolge het tweede lid van dit artikel is geen inmenging van enig openbaar gezag in de uitoefening van dit recht toegestaan, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, de bescherming van de openbare orde, het voorkomen van strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden, of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.

4.4 Eiser heeft niet aannemelijk gemaakt dat tussen hem en referent gezinsleven bestaat als bedoeld in artikel 8 EVRM. De enkele verklaring van betrokkenen is hiertoe niet voldoende.

4.5 Voor zover eiser betoogt dat hij niet terug kan keren naar Egypte omdat in dat land homoseksuelen actief worden vervolgd, overweegt de rechtbank dat asielgerelateerde gronden in de onderhavige procedure niet ter beoordeling staan. Indien eiser zich op het standpunt stelt dat hij niet naar zijn land van herkomst kan terugkeren omdat hij daar te vrezen heeft voor vervolging in vluchtelingrechtelijke zin, dient hij hiertoe een aanvraag tot verlening van een verblijfsvergunning bepaalde tijd asiel als bedoeld van artikel 28 van de Vw 2000 in te dienen.

5. Het beroep tegen beide bestreden besluiten is derhalve ongegrond.

6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

III. BESLISSING

De rechtbank 's-Gravenhage,

RECHT DOENDE:

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gegeven door mr. E. Kouwenhoven, mr. D. Biever en mr. G.F. Burgers en in het openbaar uitgesproken op 7 augustus 2008, in tegenwoordigheid van de griffier mr. H. Egter van Wissekerke.

RECHTSMIDDEL

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na de verzending van de uitspraak door de griffier.

Bij het beroepschrift dient een kopie van deze uitspraak te worden overgelegd. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet worden geadresseerd aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. (Nadere informatie www.raadvanstate.nl)

afschrift verzonden op:

12 AUG 2008

KING RECHTSKUNDIG ADVISEURS B.V.

Immigration Lawyers & Mediators / Immigratie Juristen & Conflictbemiddelaars

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Postbus 20019
2500 EA 's-Gravenhage

Inzake:
Geboren op
V-nummer: 2
IND nummer: 0406-02-0060

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
12 SEP. 2008	
ZAAKNR.	200806860/1/2
AAN:	2
BEHANDELD: DD:	PAR:

Leiden, 10-9-2008 *fax 9 september 2008*

Edelachtbare vrouwe, heer,

Bijgaand zend ik u in opgemelde zaak een hoger beroepschrift, met het verzoek dit in behandeling te nemen en erop te beslissen.

In afwachting van uw berichten.

Hoogachtend,

F.W. King

Bijlage: hoger beroepschrift

Schipholweg 68c, 2316 XE Leiden
Telefoon 071 - 523 19 19
Telefax 071 - 523 19 29
Postbus 2190, 2301 CD Leiden.
e-mail info@kingimmigrationlaw.com
www.kingimmigrationlaw.nl

Vestiging Paramaribo:
Costerstraat 33
Paramaribo
Tel./Fax 00597474149

ABN-AMRO 56.64.22.603
Postbank: 5926092
K.v.K. te Leiden nr. 28059688
King Rechtskundig Adviseurs bv
Stichting derdenrekening:
ABN AMRO 55.15.31.800

Lid van de IBA
Lid van de RPA*
Lid van de *
ABA
NMI mediator

KING RECHTSKUNDIG ADVISEURS

Immigration Lawyers & Mediators

RAAD VAN STATE	
INGE	
12 SEP 2008	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DE:	

Hoger beroepschrift

Geen toevoeging verleend door de Raad voor Rechtsbijstand

Afdeling bestuursrechtspraak Raad van State
Vreemdelingenkamer

Inzake:

M.N.K. Girgis
appellant
Drs. F.W. King, gemachtigde

Contra:

De Staatssecretaris van Justitie, verweerder

Geeft eerbiedig te kennen:

appellant, wonende te _____ **te dezer zake woonplaats kiezende te** (2316 XE) Leiden aan de Schipholweg 68c, op het kantoor van drs. F.W. King, immigratiejurist en mediator, die door appellante tot bepaaldelijk gemachtigde wordt gesteld en in verband daarmee dit hoger beroepschrift ondertekent en indient.

1. Achtergronden

- 1.1 Appellant is geboren op _____ en bezit de Egyptische nationaliteit.
- 1.2 Appellant komt hierbij in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, van AWB 08/4143 en 08/4147 BEPTDN.

Een kopie van de bestreden uitspraak is aan het hoger beroepschrift gehecht.

- 1.3 In deze uitspraak heeft de rechtbank het beroep van appellante ongegrond verklaard.
- 1.4 In het navolgende zullen eerst de procedurele achtergronden worden geschetst. Daarna zullen de grieven van appellante worden geformuleerd en toegelicht.

2. De procedure

- 2.1 Appellant heeft een aanvraag ingediend tot verlenging van de geldigheidsduur van zijn verblijfsvergunning voor bepaalde tijd.
- 2.2 Bij schrijven van 26 juli 2007 heeft verweerder het verzoek tot naturalisatie van appellante afgewezen. Hiertegen heeft appellante bezwaar gemaakt. Verweerder heeft bij beschikking van 26 juli 2007 de verleende verblijfsvergunning ingetrokken.
- 2.3 Bij beschikking van 5 februari 2008 heeft verweerder de bezwaarschriften van appellante ongegrond verklaard.
- 2.4. Tegen dit besluit heeft appellant beroepen. Dit beroep is bij uitspraak d.d. 7 augustus 2008, waarvan hoger beroep, ongegrond verklaard.

3. De grieven

3.1 Grief I

- 3.1 De eerste grief richt zich tegen rechtsoverweging 4.1. op blz. 3 van de uitspraak

Lid van de Nederlandse vereniging van Rechtskundige Adviseurs - Immigration Law Practitioners Association in London - Aila: American Immigration Lawyers Association

AWB08/4143 en 08/4147, waarin de rechtbank volgens appellant ten onrechte het navolgende overweegt:

“ (...)De rechtbank is van oordeel dat verweerder reeds vanwege het feit dat eiser niet voldoet aan de in artikel 3.17 van het Vb2000 gestelde eis, op goede gronden de verblijfsvergunning van eiser heeft ingetrokken per 11 april 2006 en de gevraagde verlenging van de verblijfsvergunning heeft afgewezen (...)”

Toelichting op grief I

3.1 Appellant betoogt dat de rechtbank ten onrechte heeft geoordeeld dat het beroep ongegrond is. Appellant is van mening dat de door hem aangevoerde feiten en omstandigheden, bezien in hun onderlinge samenhang, hadden dienen te leiden tot gegronde verklaring van zijn beroep. Met het oog hierop dient het door hem tegen deze uitspraak ingestelde hoger beroep gegrond te worden verklaard. In het navolgende zal appellant ingaan op de door hem hiertegen ingebrachte grief.

3.2.1 Appellant werpt de vraag op of de rechtbank heeft kunnen mogen volstaan met de rechtsopvatting dat verweerder terecht verlenging van de eerder verleende verblijfsvergunning heeft geweigerd en terecht de verleende verblijfsvergunning met terugwerkende kracht heeft mogen intrekken. Een en ander klemt te meer, daar de grond waarop de verblijfsvergunning is verleend geschraagd wordt door art. 8 EVRM. Appellant verstaat dit artikel aldus, dat de wijze waarop hij het gezinsleven uitoefent, op grond waarvan hij is toegelaten, niet beperkt wordt door art. 8 EVRM. In artikel 8 EVRM leest appellant geen cumulatieve opsomming van voorwaarden op grond waarvan gezinsleven kan worden aangenomen, zodat de grond waarop de eerder verleende verblijfsvergunning is verleend niet gesteund wordt door het recht. Nu verweerder niet van meet af aan afwijzend heeft beslist op het verblijfsdoel van appellant, mocht hij erop vertrouwen dat verweerder geen bezwaren had tegen de wijze waarop hij het gezinsleven hier te lande wilde uitoefenen.

3.2.2 Nu de rechtbank in dezen verweerder heeft gevolgd in diens rechtsopvatting, heeft dit met zich meegebracht dat appellant in een slechtere positie is gebracht, dan hij zou zijn geweest indien direct naar behoren op zijn verzoek om toelating zou zijn beslist. Deze rechtsopvatting wordt gedragen door de in de memorie van toelichting op de Awb genoemde beginsel, dat een bezwaar- en/of beroepsprocedure in het algemeen tot gevolg moet hebben, dat de betrokkene in de situatie wordt gebracht waarin hij zou zijn geweest indien van meet af aan op juiste wijze door verweerder was beslist. In de memorie van toelichting (kamerstukken 11, 1991-1992, 22 495, nr. 3, p. 145) wordt dienaangaande overwogen:

“Alsdan zou aan de rechtsbescherming van de aanvrager van de vergunning in het algemeen tekort worden gedaan, indien bij het voorzien in de zaak acht wordt geslagen op eerst na de bestreden beslissing ontstane feiten en omstandigheden die een

Lid van de Nederlandse Vereniging van Rechtskundige Adviseurs / Immigration Law Practitioners Association in London / Aici: American Immigration Lawyers Association.

deugdelijke weigeringsgrond kunnen opleveren (...)".

4. Conclusie

Appellant concludeert tot vernietiging van de bestreden uitspraak en tot gegrondverklaring van het door hem ingediende beroepschrift.

Leiden, 9 september 2008

Namens appellant,

Gemachtigde

Lid van de Nederlandse vereniging van Rechtskundige Adviseurs, Immigration Law Practitioners Association in London, AILA American Immigration Lawyers Association